

Welkom bij de tentoonstelling 'Een zachte landing na verhuizing'

De overgang van thuis naar een verpleeghuis is een ingrijpende periode voor mensen met dementie en hun naasten. Het verlies van vertrouwde plekken en routines kan zorgen voor verwarring en onrust. Wat dan telt, is een zachte landing: rust, herkenning en een gevoel van veiligheid.

In het maatwerkproject 'Een zachte landing na verhuizing' werkten zorgprofessionals van woonzorglocaties De Voord (Elburg) en De Bunterhoek (Nunspeet) samen met casemanagers, bewoners en familieleden. We gingen op zoek naar manieren om de overgang naar een verpleeghuis menselijker en soepeler te maken, en deze waar mogelijk uit te proberen.

Centraal stond de vraag:

Hoe kan de overgang van thuis naar een verpleeghuis voor mensen met dementie zo worden vormgegeven dat hun kwaliteit van leven én die van hun naasten wordt gewaarborgd?

Wat we ontdekten?

Verhuizen draait niet alleen om een nieuwe kamer of medische zorg. Een verhuizing van thuis naar een verpleeghuis is een sociale aangelegenheid.

Ontdek, denk mee, deel!

Deze tentoonstelling laat zien wat we afgelopen half jaar leerden, welke inzichten we opdeden en welke verhalen indruk maakten. Maar we zijn nog niet klaar: jouw ervaringen, ideeën en aanvullingen zijn nodig om samen verder te bouwen aan een zachte landing na verhuizing voor mensen met dementie en hun naasten. We gebruiken de input voor het maken van een inspiratiebundel.

Een verhuizing is geen eindpunt...

...maar een overgang die verbonden blijft met iemands leven.

Om een zachte landing mogelijk te maken, is een andere manier van denken en doen nodig.

Van:

- X** Een afvinklijst afwerken.
- X** Een wirwar aan regels.
- X** Een sprong in het diepe.
- X** Een intensieve rollercoaster voor bewoner en naasten.
- X** Een harde knip met het leven thuis.

Naar:

- V** Oprechte interesse in wie iemand is, met aandacht voor gewoonten en rituelen.
- V** Samen een eigen koers bepalen, afgestemd op de persoon en de situatie.
- V** Een helder perspectief en goede afstemming vooraf.
- V** Rust, overzicht en positiviteit rondom de verhuizing.
- V** Continuïteit met behoud van persoonlijke spullen, vertrouwde daginvulling en een netwerk van familie, vrienden en vertrouwde gezichten dat blijft meebewegen.

Wat maakte haar dag vroeger goed?

“

Mijn schoondochter bracht mijn vrouw naar haar nieuwe woning.

De overgang verliep rustig en tactisch, ze kreeg niet het gevoel dat ze werd ‘achtergelaten’. Een broodje, een rustige ontvangst, mijn vrouw kreeg de tijd om te landen. Toch zag ik de tranen in haar ogen toen ze besepte: “Ik moet hier blijven.”

Mijn vrouw was altijd zorgzaam en actief. Thuis hield ze alles draaiende, op haar werk maakte ze een praatje met klanten. Later veranderde dat. Ze begon spullen te verzamelen en vergat de weg in buurten die haar altijd zo vertrouwd waren.

Wat hielp bij een zachte landing na haar verhuizing, was dat ze in haar nieuwe omgeving een rol mocht blijven vervullen die bij haar paste. Vanaf het begin helpt ze met servetjes vouwen, borden op tafel zetten, bestek erbij leggen. Ze heeft nog altijd het gevoel dat ze iets kan doen, dat ze niet zomaar stilzit. Dat is gewoon belangrijk.

Wat mij betreft zou dat iets zijn waar zorgmedewerkers altijd naar moeten kijken: wat gaf iemand betekenis voordat hij of zij ziek werd? Wat maakte iemands dag vroeger goed?

Als je dat weet en meeneemt,
voelt iemand zich minder verloren.

”

- Een naaste

Verhuisverhalen

Dagelijkse gewoonten en rituelen

In de ideale wereld ontvangen woonzorgprofessionals vooraf uitgebreide informatie over de nieuwe bewoner. In de praktijk blijkt dat lastig: veel verhuizingen zijn acuut en informatie raakt versnipperd door verschillende administratiesystemen van zorgorganisaties.

Medische informatie over de nieuwe bewoner is meestal op tijd beschikbaar, ook bij acute verhuizingen. Maar, uit ons project blijkt dat kennis over dagelijkse gewoonten en rituelen van mensen met dementie misschien wel de belangrijkste informatie is voor een zachte landing. Zelfs belangrijker dan medische informatie!

Het doorbreken van vertrouwde rituelen leidt vaak tot onrust en verwarring. Gewoontes bieden houvast en helpen bewoners zich sneller thuis te voelen in hun nieuwe omgeving. Hierbij gaat het met name om gewoontes van nu. Gewoontes van vroeger kunnen namelijk ook op een later moment uitgevraagd worden.

Voor een zachte landing is informatie over dagelijkse rituelen en gewoonten van de nieuwe bewoner belangrijker dan medische informatie.

Voorbeelden van gewoonten en rituelen uit de praktijk:

Een glaasje wijn voor het eten.

Samen gordijnen dichtdoen als avondritueel.

Op zaterdag de was doen.

Opstaan aan de linkerkant van het bed.

“Een bewoner had problemen met slapen gaan. Later bleek dat hij thuis altijd samen met zijn vrouw de gordijnen dicht deed als avondritueel.

Toen wij dat ook gingen doen, ging slapen stukken beter. ”

- zorgprofessional de Voord

“Gewoontes en rituelen zijn misschien wel belangrijker dan het zorgleefplan. Waarom doet iemand zoals die doet? Als je daar vooraf meer over weet voorkomt dat veel stress en onbegrepen gedrag bij mensen met dementie.

- zorgprofessional de Voord

Inzichten

Welke gewoonten of rituelen ken jij die belangrijk zijn voor iemand met dementie?

Veel dagelijkse gewoonten en rituelen vinden onbewust plaats.
Om deze te leren herkennen verzamelen we zoveel mogelijk voorbeelden.
Deel jouw voorbeeld hieronder!

Gespreksstarters

Muren doorbreken tussen thuis en verpleeghuis

Veel kennis, (nog) weinig verbinding

Nog vóór iemand met dementie verhuist, is er al veel kennis opgebouwd. Casemanagers, thuiszorg, wijkverpleging, zorgbemiddelaars, dagbesteding; allemaal kennen ze de persoon achter de zorgvraag. Wat zijn zijn of haar gewoontes? Vertrouwde gezichten? Kleine routines die het leven eigen maken? Toch verdwijnt veel van die kennis bij de voordeur van het verpleeghuis. Afdelingen beginnen opnieuw met vragen stellen, terwijl de antwoorden vaak al bestaan. Zonde, want juist informatie over persoonlijke voorkeuren, gewoontes en vertrouwde gezichten is nodig om iemand vanaf het begin te kunnen helpen met landen.

Samenwerking over de muren heen

Een zachte landing lukt alleen als zorgprofessionals binnen én buiten het verpleeghuis samenwerken. Maar die samenwerking komt moeizaam op gang; het systeem werkt eerder tegen dan mee. Informatie staat verspreid over verschillende administratiesystemen en door de harde knip in financiering tussen zorg binnen of buiten het verpleeghuis is er weinig tijd en geld voor goede overdracht. Bovendien zijn veel professionals het nog niet gewend om elkaar actief op te zoeken.

Een zachte landing vraagt om:

- ✓ Korte lijnen en gedeeld eigenaarschap, ook ná verhuizing
- ✓ Heldere afspraken over kennisdelen
- ✓ Financiële ruimte voor samenwerking rondom de verhuizing

“Ik zou graag na verhuizing makkelijk even de casemanager of betrokken thuiszorgmedewerker willen bellen als ons iets opvalt.”

- zorgprofessional de Voord

“Soms weet ik niet hoe uitgebreid wij onze overdracht moeten maken, wanneer is het te veel informatie en wanneer te weinig?”

- casemanager dementie

Goed voorbeeld:

De Bunterhoek onderzoekt de mogelijkheid om hulpverlening vanuit thuiszorg voort te zetten binnen het verpleeghuis.

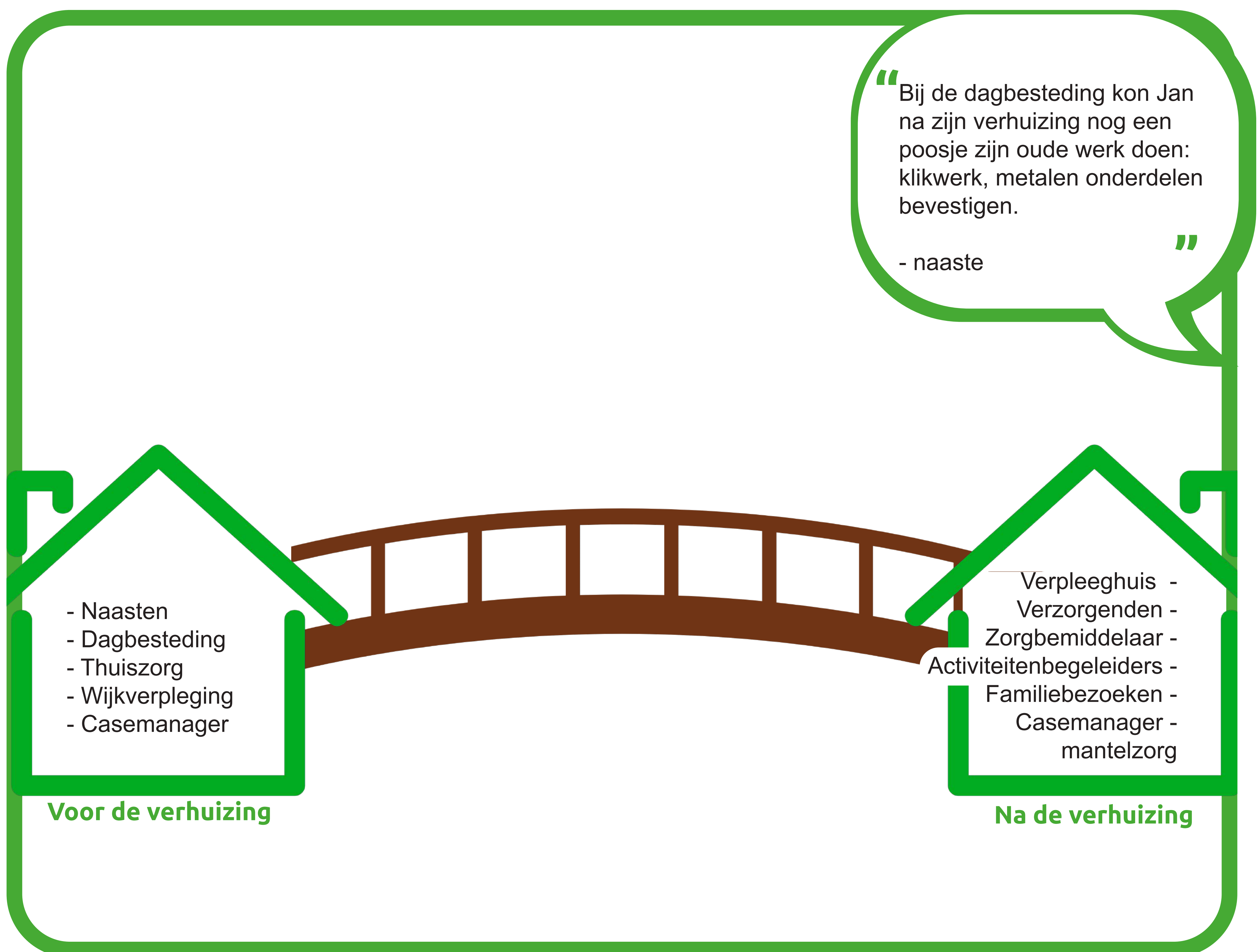
Inzichten

Bouw samen de brug: wat is nodig om kennis samen te brengen?

Voordat iemand verhuist, zijn er al veel mensen die de toekomstige bewoner goed kennen. Vanuit de thuiszorg, dagbesteding, casemanagement en natuurlijk de naasten. Maar hoe zorgen we dat hun kennis ook écht meeverhuist? Hoe maken we de verbinding tussen betrokkenen binnen en buiten het verpleeghuis sterker?

Wat is een kleine stap die kan helpen om kennis beter te delen en samenwerking te verbeteren?
Schrijf jouw idee op een post-it en plak het op of rond de brug! Samen bouwen we de brug.

Gespreksstarters

Tussen vertellen en vergeten

“Vanaf het begin wisten we dat mijn vrouw ooit zou moeten verhuizen. We kozen bewust voor een plek die vertrouwd voelde: dicht bij huis en waar ze vroeger gewerkt had. Tijdens het intakegesprek vertelde ik alles wat belangrijk was: haar vaste rustmomenten, haar liefde voor handwerken en zingen, haar behoefte aan sociale contacten, haar zoutarme dieet vanwege haar hartproblemen.

Maar na dat gesprek gebeurde er niets.

“Ze vragen naar haar daginvulling, ik vertel alles... en drie weken later is daar nog niets van terug te zien in het zorgplan.”

De verhuizing zelf verliep chaotisch. Mijn vrouw werd ernstig ziek, maar de afstemming tussen huisarts, ziekenhuis, GGZ en de woonzorglocatie ontbrak. Ook op de afdeling bleef het onduidelijk: geen aanspreekpunt, geen afspraken die werden nagekomen, geen duidelijk zorgplan.

“Voor mij was er geen sprake van een zachte landing, maar van een ‘knetterharde landing’.”

Een zachte landing had betekend: luisteren naar wat verteld werd, opvolgen wat was afgesproken, en duidelijke lijnen in de communicatie. In plaats daarvan belandden we in een harde realiteit waarin niets vanzelf ging en vertrouwen snel verloren ging.

”
- Een naaste

Verhuisverhalen

Een huisbezoek maakt zichtbaar wat op papier verborgen blijft

Bij De Voord en De Bunterhoek bezoeken zorgprofessionals nieuwe bewoners vóór hun verhuizing, bij hen thuis. Dit moment blijkt enorm belangrijk voor een zachte landing. Het huisbezoek biedt een inkijkje in iemands dagelijks leven, gewoontes en voorkeuren.

Welke spullen mogen écht niet ontbreken? Is iemand graag onder de mensen, of juist gesteld op rust? Welke hulpmiddelen zijn er thuis en kunnen die mee? Het zijn deze kleine dingen die voor iemand het verschil kunnen maken tussen 'verzorgd worden' en 'zich thuis voelen'.

Het bezoek is niet alleen waardevol voor de zorgverlener, maar ook voor de bewoner en diens naasten. Een bekend gezicht bij aankomst geeft vertrouwen. Daarom is het belangrijk dat degene die op huisbezoek gaat, ook het vaste aanspreekpunt wordt na de verhuizing.

Tips voor een huisbezoek

- ✓ Niet te lang.
- ✓ Focus op dagelijkse gewoontes en routines.
- ✓ Check of het handig is dat de casemanager aansluit.

“Ik had een huisbezoek bij een dame die erg gehecht was aan een vloerkleed. De regels zijn dat vloerkleden niet mogen, vanwege het risico op struikelen of vast komen te zitten met de rolstoel. Omdat ik bij haar thuis was geweest, kon ik goed uitleggen waarom dat vloerkleed zo belangrijk voor haar was. ”

- zorgprofessional de Bunterhoek

Inzichten

De wachtlijst biedt kansen

Op een wachtlijst staan vindt niemand leuk. Maar uit ons onderzoek blijkt dat de wachtlijst juist een uitgelezen kans biedt om goed voor te bereiden op een zachte landing na verhuizing.

Wanneer een kamer vrij komt in een verpleeghuis gaat alles ineens razendsnel: binnen een paar dagen moet iemand verhuizen, en wordt informatie vaak halsoverkop verzameld en overgedragen. Voor alle betrokkenen is dat een stressvolle periode. Een grote succesfactor voor een zachte landing is om volop in te zetten op het voorbereiden van de mensen op de wachtlijst.

Wachtlijstbemiddeling is meer dan een volgorde

Nog een succesfactor blijkt om vrijgekomen kamers te matchen aan iemands persoonlijke zorgvragen, voorkeuren en gewoonten. Is iemand bijvoorbeeld graag onder de mensen? Dan past een kamer dicht bij de gemeenschappelijke ruimte misschien beter dan één aan het eind van de gang.

De wachtlijst geeft ruimte om zorgvuldig voor te bereiden op de verhuizing. Laten we die optimaal benutten!

Wat kan er al tijdens de wachttijd?

- ✓ Persoonlijke informatie bundelen, vooral over gewoontes, routines en wat iemand belangrijk vindt in het dagelijks leven.
- ✓ Op huisbezoek gaan. Zorgprofessionals van het verpleeghuis gaan langs om de persoon te leren kennen.
- ✓ Sfeer proeven in het verpleeghuis. Alvast een keertje langgaan in het verpleeghuis helpt om de nieuwe plek vertrouwd te maken.
- ✓ Informeren en wederzijdse verwachtingen bespreken. Wat komt er kijken bij de verhuizing, en wat kunnen bewoners en naasten verwachten?
- ✓ Naasten ondersteunen. Vaak hebben zij al een lange zorgweg achter de rug.

“Wanneer een kamer vrijkomt, kijk ik niet alleen wie aan de beurt is. Samen met het zorgteam bekijken we of de kamer aansluit bij iemands behoeften en voorkeuren.”

- zorgprofessional de Bunterhoek

Inzichten

Je hoort er nog steeds bij

Verhuisverhalen

“Jessica’s moeder was altijd actief en creatief. Ze werkte ooit bij een kleermaker, maakte herenpakken en een trouwjurk voor haar dochter, en had een passie voor klederdrachtpoppen, die ze met zorg en liefde zelf maakte.

Na haar verhuizing naar het woonzorgcentrum voelde ze vaak dat ze ‘niets meer kon’. Jessica probeerde haar verbondenheid met vroeger vast te houden: samen schilderden ze een klein werkje dat nu trots in haar kamer hangt. Ook bracht Jessica plakplaatjes mee om kaarten te maken.

“Bewoners willen gezelligheid, erbij horen, dat is misschien wel het juiste woord. Het gevoel hebben dat ze nog ergens toe doen.”

De bijzondere klederdrachtpoppen konden niet allemaal mee verhuizen. Met hulp vond Jessica een museum dat ze een nieuwe plek gaf. Om de herinnering levend te houden, liet Jessica foto’s maken van alle poppen en hing ze op in haar kamer.

“Die foto’s hangen bij haar aan de muur. En ze heeft ze aan Jan en alleman laten zien.”

Jessica zag ook wat vaak over het hoofd wordt gezien. Dat zorg niet alleen over medicijnen en aankleden gaat, maar over erbij horen, mens blijven, gezien worden.

“Gisteren zag ik ook iemand op bezoek. Vader zat voor de tv te suffen. En zoonlief zat te miepen op zijn telefoon. Dan denk ik: nou, dan hoef je ook niet te komen.”

Zorg gaat niet alleen om zorgen. Het gaat om blijven zien wie iemand was, en nog steeds is.

”

- Een naaste

Een warm welkom op de dag van verhuizing

Rust

De eerste dag in een nieuwe woonomgeving is vaak spannend. Voor mensen met dementie. En voor hun naasten. Een afscheid van thuis. Van gewoonten, vrijheid en vertrouwde plekken.

Juist dan is rust nodig.

Geen intake. Geen vragenlijsten. Geen volle agenda. Maar een warme ontvangst. Een vertrouwd gezicht. Een kamer die al klaarstaat – met eigen spullen. Kleine gebaren die zeggen: je bent welkom, je bent niet alleen.

Idealiter zijn alle praktische zaken en het overdragen van informatie al geregeld vóór de verhuizing, zodat op de dag zelf niets hoeft. Maar ook als dat niet zo is kunnen veel afspraken die normaal gesproken op de dag van verhuizing gepland staan ook op een later moment worden ingepland.

Want een zachte landing vraagt om ruimte en tijd om te wennen.

“Bij de balie stond de ergotherapeut. Ze zei: ‘Ik heb je vader vandaag geobserveerd op de dagbesteding en ook op de afdeling.’ Maar hij was er nog maar dertig minuten. Mijn vader, die nog nooit in een rolstoel had gezeten, werd direct als valgevaarlijk bestempeld. Binnen drie kwartier stond er een rolstoel klaar – met zijn naam erop. Dat was een heel emotioneel moment.”

- naaste

“Wat hielp, was dat de zorgmedewerkers haar meteen op een rustige manier ontvingen. Ze werd niet overspoeld met uitleg of veranderingen. Ze kreeg de tijd om te landen.”

- naaste

Inzichten

De ideale dag van verhuizing

Waar bestaat een ideale dag van verhuizing uit volgens jou? Wat mag absoluut niet missen? Denk bijvoorbeeld aan een gespreksonderwerp, een activiteit, etc.

Dilemma op donderdag

Persoonlijke spullen meenemen naar de nieuwe woning is belangrijk voor een zachte landing. Maar, vaak mogen spullen, zoals een vloerkleed of fauteuil, niet worden meegenomen vanwege valrisico voor de bewoner. Dit leidt tot een dilemma. Wat vindt jij? Plak een sticker.

V

Persoonlijke spullen mogen mee ondanks verhoogd valrisico. De verantwoordelijkheid ligt bij de bewoner en naasten, niet bij het verpleeghuis.

X

Persoonlijke spullen mogen niet mee bij verhoogd valrisico. De verantwoordelijkheid ligt bij het verpleeghuis.

Gespreksstarters

Taal maakt uit

Soms zit de afstand al in de woorden die we gebruiken.

‘Opname’, ‘opnamegesprek’, ‘inhuizing’, ‘mantelzorger’ – klinken deze woorden warm en uitnodigend? Of roepen ze iets anders op?

Bedenk alternatieven die zachter, menselijker of uitnodigender zijn.

Of signaleer andere woorden die ook afstandelijk klinken, en zet ze erbij.

Samen maken we nieuwe taal voor een zachte landing.

Opname

Opnamegesprek

Inhuizing

Mantelzorger

Plaatsing

Bezoeken

Cliënt

Wachtlijstbemiddeling

Zorgplan

...

...

Gespreksstarters

Als loslaten onvermijdelijk wordt

Verhuisverhalen

“Voordat Hans ziek werd, was hij een zorgzame en ondernemende man. Hij regelde uitjes, hield van boeken en vond rust in muziek en structuur. Thuis merkte zijn vrouw de eerste veranderingen.

“Ik kon niet de vinger erop leggen wat, maar ik had wel zoiets: het klopt niet.”

Na de diagnose Alzheimer ging alles snel. Werken lukte niet meer en thuis wonen werd onhoudbaar. Na een uitbarsting thuis moest Hans van de ene op de andere dag verhuizen.

“Ik wist dat dit de laatste nacht was, terwijl hij dat helemaal niet doorhad.”

De verhuizing verliep rustig. Hans dacht dat hij naar zijn werk ging en liep zonder aarzelen naar binnen. In zijn nieuwe woonomgeving vond hij zingeving in taken zoals tuinieren. De verzorging plaatste een kast voor zijn plantjes; die Hans met trots verzorgt.

Voor zijn vrouw viel alles stil.

“Eerst had ik alles: drukte, zorgen, werk, buddies. Nu is het stil. Je bent gewoon alleen.”

Wat hielp, was de blijvende betrokkenheid van de casemanager, die ook na de verhuizing langskwam. Het gaf steun in een periode waarin haar wereld plotseling leeg werd.

Maar uiteindelijk veranderde de rol van de vrouw van Hans voorgoed. Waar ze ooit elke minuut nodig was, werd ze nu een bezoeker aan de zijlijn.

Een zachte landing vraagt niet alleen aandacht voor wie verhuist, maar ook voor wie achterblijft.

”

Het leven gaat door, ook na de verhuizing

“Wanneer mag ik op bezoek komen?”

Deze vraag krijgen zorgverleners van de Voord en de Bunterhoek vaak te horen. Het antwoord is: altijd! “Kan ik hem gewoon mee naar buiten nemen?” Het antwoord is: ja! Verhuizen naar een verpleeghuis betekent niet dat iemand volledig is overgeleverd aan het verpleeghuis. Gewoonten, sociale relaties en rituelen die iemands leven kleur geven, hoeven niet achter te blijven bij de voordeur van het verpleeghuis. Toch zien zorgverleners dat dit vaak gebeurt. Samen koffie drinken met een oude vriend, puzzelen op zondagmiddag, meezingen met het koor, het vaste telefoontje met de kleinkinderen, de krant lezen in je favoriete stoel: het zijn juist deze kleine, vertrouwde dingen die het leven zinvol en herkenbaar maken voor bewoners. Een zachte landing betekent dat iemands leven, in al zijn kleur en eigenheid, mee mag verhuizen.

Een persoon met interesses en behoeftes

Zingeving zit in het behoud van ritme, relaties en het gevoel ertoe te blijven doen, ook na de verhuizing. Benadrukken van wat iemand nog kan doen, draagt bij aan het gevoel van eigenwaarde en nuttigheid. De rol van vrijwilligers kan hierin een succesfactor zijn. Zij zorgen voor een sociale sfeer, persoonlijke aandacht en activiteiten die verder gaan dan basiszorg. Dit draagt direct bij aan een gevoel van thuis. Maar, ze kunnen nog beter worden ingezet door in te spelen op de interesses en gewoontes van bewoners.

“Gezelligheid, erbij horen. Het gevoel hebben dat je er nog toe doet, dat je niet wordt afgeschreven. Niet het idee krijgen van: ‘Nou, je zit nu in een tehuis, doe, ik kom wel op je begrafenis.’”

- naaste

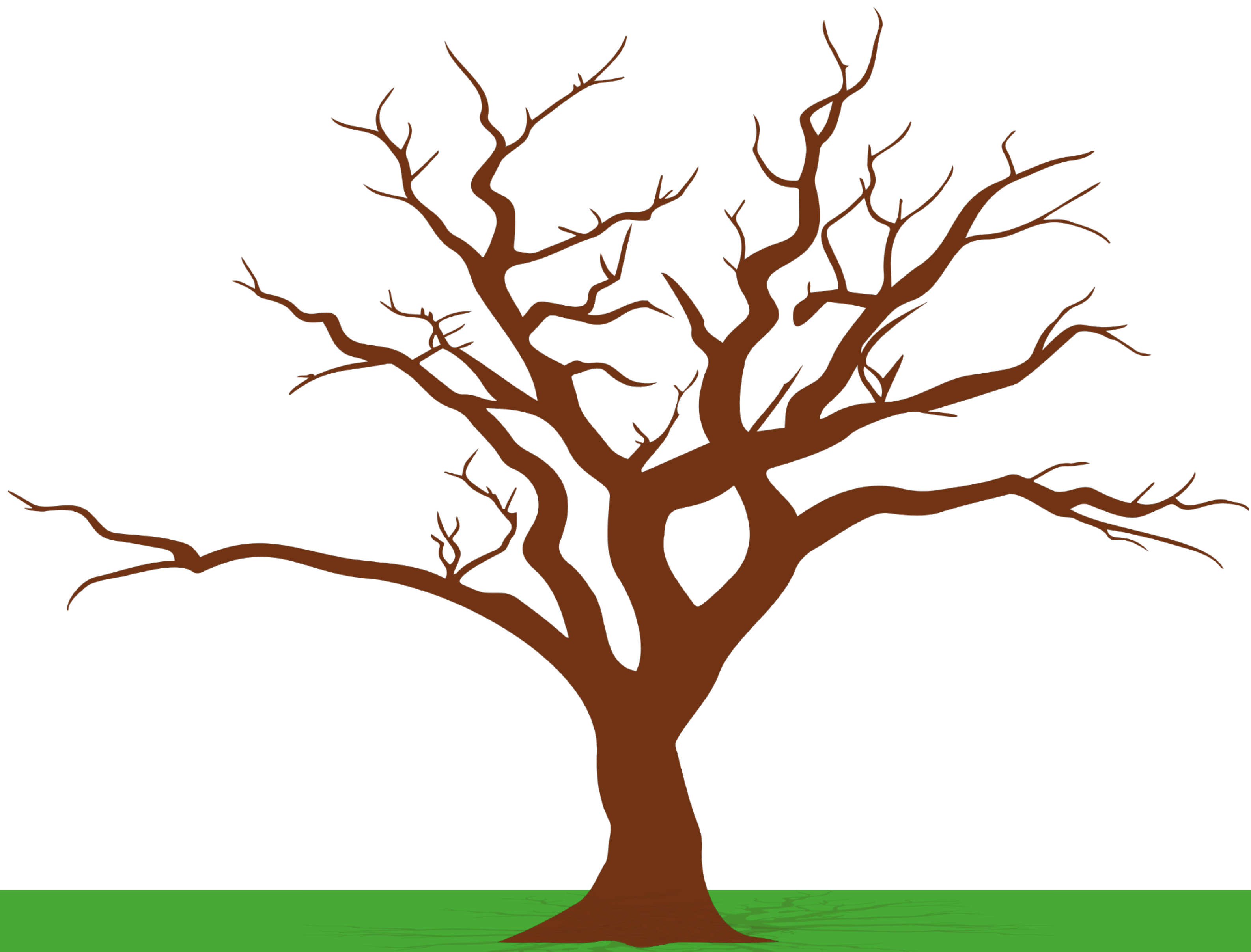
Inzichten

Iemand's netwerk verhuist mee!

Veel bewoners en naasten weten niet dat hun leven in principe hetzelfde kan blijven zoals het was, behalve dat ze in een nieuwe woning wonen. Hoe zorgen we voor continuïteit in het leven voor en na de verhuizing? Hoe brengen we het netwerk van de nieuwe bewoner mee naar binnen en andersom?

Schrijf jouw idee op een kaartje en hang het in de levensboom.

Gespreksstarters

Betrekken en ondersteunen van naasten

Naasten zijn onmisbaar, maar hun rol is vaak onduidelijk

Aankomende bewoners en hun naasten weten vaak niet wat zij kunnen verwachten van het verhuisproces. Ook blijft het onduidelijk hoe naasten na de verhuizing betrokken kunnen blijven. Heldere informatie vooraf helpt spanning verminderen. Dit vraagt om verschillende middelen, zoals brochures, video's, rondleiding en voorbereidende gesprekken. Zonder duidelijke uitleg kan gemakkelijk het idee ontstaan dat "de zorg het nu overneemt", terwijl het juist belangrijk is dat naasten betrokken blijven: een wandeling maken, helpen bij een vertrouwd ritueel, samen eten, huishouden of een vaste bezoeksstructuur. Het uitspreken van wederzijdse verwachtingen maakt betrokkenheid van naasten mogelijk.

Aandacht voor emoties

Zorgprofessionals merken dat gevoelens van verdriet, stress of schuldgevoel bij naasten ook invloed hebben op het welzijn van de bewoner, zeker rondom de verhuizing. Daarom is emotionele ondersteuning van naasten voor, tijdens en na de verhuizing net zo belangrijk als van de nieuwe bewoner. Nazorggesprekken met casemanagers en betrokkenheid van het zorgteam zijn hierin helpend. Kleine gebaren kunnen hierin veel betekenen.

Hoe kunnen we naasten optimaal ondersteunen en betrekken? Wat is hiervoor nodig?

“Als mijn moeder op bezoek komt, meldt ze zich bij de zorg en dan gaat ze naar mijn vader toe. Wat zou helpen, is als de zorg ook aan mijn moeder zou vragen: hoe gaat het met ú?”

- naaste

Inzichten

Zijn dochter wist het al

“

Alles wat belangrijk was, had ze doorgegeven. Ook dat haar vader bij een blaasontsteking geen koorts krijgt, iets dat door zijn arts was bevestigd en in zijn dossier stond. Een paar weken na zijn verhuizing kreeg hij veel pijn. Zijn dochter wist het meteen: dit is een blaasontsteking.

“Maar ze bleven zeggen: hij heeft geen koorts, dus daarom zal het vast geen blaasontsteking zijn.”

Ze bleef het zeggen, elke dag opnieuw. Ze wees op het medisch dossier, op de eerdere ervaringen, bij welke arts ze dit konden checken, maar er werd niet op gehandeld omdat de protocollen dat voorschreven. Pas veel later werd een test gedaan. Hij bleek al die tijd een flinke blaasontsteking te hebben gehad.

“Hij heeft gewoon onnodig pijn geleden. Dagenlang. En ik heb erbij gestaan, wetend wat er mis was, maar niemand luisterde.”

Bij een zachte landing is de rol van naasten essentieel. Zij kennen de bewoner door en door en zien soms eerder wat er aan de hand is dan welke test dan ook. Hoe nemen we hen serieus?

”

- Een naaste

Verhuisverhalen

Welke regel, afspraak of manier van werken zou jij willen loslaten om ruimte te maken voor een zachte landing?

Soms zitten niet de mensen, maar de regels en werkwijzen in de weg.

Formulieren, vaste procedures of afspraken die ooit logisch leken, maar nu vooral verwarring brengen, vertragen of de menselijke maat uit het oog verliezen.

Schrijf jouw 'regelprop' op een vel papier, maak er een prop van en gooi hem in de prullenbak.

De prullenbak staat hieronder – weg ermee!

Beklemmende regelproppen

